

Овај покушај је био предузет наводно 663. год., при томе опет од стране императора Константина (али сад не I него III), који није завршио свој наум, јер је био убијен у Италији [15, стр. 288].

Знаменита легенда о оснивању Рима (наводно у Италији) каже да су у стварности основана два града: један је основао Ромул, а други Рем. То саопштава Ливије [195, књ. 1]. Оба оснивача имају слична имена, затим је Ромул "убио" Рема и остао је само један Рим-престоница (Г. Ливије, књ. 1, гл. 1). Није ли то одраз бркања два Рима: италијанског и босфорског? Тим пре што неке древне хронике називају осниваче двеју престоница (царску браћу) не Ромул и Рем већ "Ром и Рим", што још више приближава имена оснивача (и имена градова) [39, стр. 18, 1, Б. 170-175].

Напуљ, "нови град" (у преводу), се такође у древним хроникама јавља у неколико примерака и на разним местима. Наиме: Напуљ у Италији, Карт-агина [39, стр. 13, Б. 162-165], Напуљ у Палестини [40, стр. 130], Напуљ Скитски (колекција ГИМ Москве).

Једна од локализација знамените Троје је око Хелеспонта (за Хелеспонт уосталом такође постоји неколико суштински различитих локација). Управо зато је Х. Шлиман дао нађеном граду име "Троја". Осим тога, у традиционалној верзији се сматра да је Троја била дефинитивно разрушена у XII-XIII веку п.н.е. [36]. Али у Средњем веку је заслужену славу имала позната италијанска Троја, која постоји до наших дана [41]. То је чувени средњовековни град, моћна тврђава, која је играла важну улогу у многим средњовековним италијанским ратовима, а особито у чувеном рату у XIII веку. Фотографије раскошних тројанских храмова (и данас активних) дате су на пример у [41]. Сем тога, о Троји као о постојећем средњовековном граду говоре и византијски историчари: Никита Хонијат [49, т. 5, стр. 360], Никифор Григора [50, т. 6, стр. 126]. Тит Ливије прича, да су се "преживели Тројанци ускоро после пада Троје искрцали у Италији и место где су се они први пут искрцали назива се Троја, а одатле и област носи име Тројанска... Енеја... је био одбачен на Сицилију, а после Сицилије пристао је са својим бродовима у Лоранској области. И то се место такође зове Троја" [195, т. 1, књ. 1, бр. 1, стр. 3-4]. Неки средњовековни историчари су идентификовали Троју са Јерусалимом, на пример [73, стр. 88, 235, 162, 207]. То наравно збуњује савремене коментаторе: "Сама Хомерова књига се мало неочекивано претворила (у средњовековном тексту приликом описа доласка Александра у Троју - А.Ф.)... у књигу 'о разарању Јерусалима од почетка до краја' [73, стр. 162]. Ана Комнина, говорећи о Итаки, постојбини Хомеровог Одисеја, неочекивано за нас изјављује: "Видите ово острво Итаку: на њему је у давнини био изграђен древни град, назван Јерусалим..." [46, т. 2, стр. 274-275]. У вези са тим подсетимо да је други назив Троје Илион, а други назив Јерусалима - Елиа-Капитолина [15]. Дакле, у називима оба града присутан је исти термин Илион - Елиа. Јевсевије Памфил: "Невелике фригијске градове Петузу и Тимион називао је он (Монтан - А.Ф.) Јерусалимом (! - А.Ф.)..." (цит. по [15, стр. 893]). То означава да је термин "јерусалим" (један од његових превода - град мира; в. [15]) - термин примењиван за разне градове.